

Toamna ce-o să vină

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- M-am rătăcit și nu mai am cuvinte
Să mătur vara asta din pridvor
Că anotimpul lung cu fustă minte
Și nu te-aduce-aproape, iar eu mor

Jucându-mă cu glezna ta subțire
Ori desenând pe talpă un rondel
Cu fantezii născute din iubire
Și lacrimi care cad lângă penel.

Știu că septembrie, când o să vină,
O să mă-mbete cu parfumul tău,
Iar eu voi adormi lângă tulpină
Și toamna poate nu-mi va fi călău.

- Pe pragul verii poposește luna
Să-mi coloreze cerul în iatac,
Povești de dor s-au spus o mie una,
Dar păsările țipă, apoi tac.

Convoaie lungi de aripi fără formă
Străbat cu greu fâșiile de nori,
Sub ploaia gri pământul se transformă
Într-un ocean. Cândva, pe-un câmp cu flori

Ne întâlneam în roua ne-ncepută
De pașii altor toamne ce-au trecut
Prin viața ta. Nici timpul nu m-ajută
Să-ți desenez pe buze un sărut.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif